

Venstre, at modersmålsundervisning i anden og tredje generation for skatteborgernes penge er fuldkommen vanvittigt og hæmmende for integrationen. Børn, der er født i Danmark, skal lære dansk, og de skal ikke lære alle mulige andre sprog før dansk.

Til gengæld mener vi også, at de mange veluddannede udlændinge, der kommer til Danmark som flygtninge eller familiesammenførte, i langt højere grad og efter en konkret vurdering skal have mulighed for at blive godskrevet for det, de kan, når de kommer hertil.

Vi ønsker i Venstre ikke et multikulturelt Danmark. Vi finder, at dansk kristendom, historie og kultur og demokratiopfattelse og vore frihedsideer stadig skal være det fundament, som Danmark hviler på. Vi skal blive meget bedre til dialogen med andre kulturer og religioner og i den dialog turde sige, hvem vi selv er, og efter hvilke værdier vi har indrettet samfundet.

Tilstedeværelsen af mennesker med anden etnisk baggrund og anden religiøs tro skal ikke få os til at opgøre vort eget.

John Vinther (KF):

Der findes en gruppe kommuner, der i dag står med nogle næsten uløselige problemer, og de problemer er selvforstærkende. Og det er de, fordi de udlændinge, der familiesammenføres med herboende udlændinge, naturligt nok vælger at bosætte sig samme sted. Det er der ikke noget ulogisk eller unaturligt i.

Problemet er, at smertegrænsen er nået i disse kommuner. De kan ikke absorbere flere flygtninge og udlændinge, og det betyder altså, at man ved nytillkomne bliver nødt til at placere dem i andre kommuner. Vi kan fra konservativ side godt frygte, at det i virkelighedens verden blot fører til, at problemerne breder sig til flere kommuner end dem, der i dag har problemet. Derfor er det i allerhøjeste grad påkrævet, at integrationsprocessen styrkes mest muligt.

Integration handler om mange ting. Den handler om rettigheder og pligter, og der skal selvfølgelig være en harmoni og en balance mellem rettigheder og pligter.

Et primært element er sproget. Det er en forudsætning for, at man kan klare sig i uddannelsessystemet og senere hen i arbejdslivet, at man behersker det danske sprog. Og derfor vil vi gøre meget for at få styrket indvandrerbørns danskkundskaber.

Vi har stadig den politik, at modersmålsundervisning i offentligt regi skal afskaffes, ikke

fordi vi vil spare pengene, men fordi vi vil bruge pengene på at styrke danskundervisningen i stedet. Det kan godt være, at forældrene mener, at børnene skal lære modersmålet, og sådan tror jeg i øvrigt selv jeg ville have det, hvis jeg bosatte mig i et andet land, men så må det være en opgave, man som forælder selv påtager sig. Vi ville jo heller ikke forvente, hvis vi bosatte os i et andet land, at det pågældende land så ville påtage sig opgaven at lære vores børn dansk.

I nogle af de kommuner, hvor man har de allerstørste problemer, oplever man altså stadig, at indvandrerbørn møder op til første skoledag i første klasse med – lad mig sige det pænt – meget ringe danskkundskaber. Og det synes jeg er synd for de børn, for det kommer til at forfølge dem i mange år fremover. Vi ønsker at styrke kommunernes mulighed for at anvende elementer af tvang ved at pålægge forældrene enten at sende børnene i børnehave eller på anden måde sørge for, at de får en tilgang til det danske sprog.

Det handler også om at sikre en varieret beboersammensætning i boligområderne. Vi skal bekæmpe ghettodannelser, hvor store grupper af indvandrere frivilligt eller ufrivilligt isolerer sig i etniske minoritetssamfund, hvor de næsten lever som i deres hjemland uden at blive integreret i det danske samfund.

Derfor skal vi også sikre kommunerne nogle redskaber til at sprede indvandrere på den mest hensigtsmæssige måde. Kommunerne skal med loven i hånd have mulighed for at nægte en familie en bolig, hvis der i forvejen er en uforholdsmæssig og uhensigtsmæssig stor andel af udlændinge.

Med hensyn til den del af forespørgslen, der vedrører et mindske diskriminationen, kan man se af vedtagelsesforslaget, at det sådan set handler om et gammelkendt forslag, nemlig forslaget om et klagenævn for etnisk diskrimination. Det Konservative Folkeparti vil ikke acceptere diskrimination, men vi kan ikke tilslutte os, at der etableres et nævn. Der er allerede en lang række love og paragraffer mod diskrimination: Vi har racismebestemmelsen i straffeloven, vi har en særlig lov om forbud mod forskelsbehandling på grund af race, hudfarve, nationalitet, seksuel orientering osv., og vi har retsplejelovens bestemmelser, der medfører, at der skal efterforskes, når der finder sådan diskrimination sted. Der er med andre ord en lang række love, der allerede i dag sætter grænserne for, hvad man må,